

Millä eväillä Pielisen Karjala kukoistaa tulevaisuudessa – kansanedustajaehdokkaat vastaavat

Vuonislahti-lehti kysyi edustajaehdokkailta ohjeita olevilta nykyisiltä kansanedustajilta että potentiaallisilta tulevilta edustajilta kahdelta kustakin täällä ehdokkaita asettaneesta puoluudesta. Heitä pyydettiin vastaamaan hyvin lyhyesti seuraavaan kysymykseen:

Mitä meidän pielisenkarjalaisina kylien asukkaina tulisi tehdä ja rakentaa elämäämme, että elinolosuhteemme, työskentelymahdollisuutemme ja palvelumme voisivat toimia myös tässä keskittyvässä yhteiskunnassa?

Vastauksia saatiin kymmeneltä henkilöltä. Vastauksia on hiukan lyhennetty, mutta niin, että ydin-sanoma on pyritty säilyttämään.

Anu Vehviläinen (Keskusta)

Kylien ihmisten on pidettävä puolensa ja oltava äänekkäitä vaatimaan itselleen kohtuullista kohtelua sekä valtiovaltalta ja omilta kunnilta. Tämä koskee mm. tiestön kuntoa, tietoliikenneyhteyksiä, kaavoitusta ja raskasta ympäristönormitusta. On välttämätöntä, että päättäjille välittyy oikeaa tietoa hajas-asutusalueiden arkea ja elämää rasittavista säädöksistä.

Kylien asukkaiden on uskottava itseensä ja tekemiseensä. Hyvä itsetunto ja luottamus omaan tekemiseen saa huomiota ja houkuttaa ulkopuolisia, potentiaaleja asiakkaita, matkailijoita ja mahdollisia yhteistyökumppaneita. Yhteistyössä on voimaa. Harva pärjää yksin.

Ari Marjeta (SDP)

Tärkeintä on, että jaksatte uskoa asiaanneettekä annaperiksi. Avoin tiedottaminen on myös merkittävä osatekijä. Omatoimisuus on avainasia, mutta kotiseutuhenkä ja -rakkautta tarvitaan myös. Muuttuva tilanne, jonka keskeisimpänä tekijänä on taloudellisuus ja keskittäminen, vaativat uudenlaisten palveluprosessien kehittämistä. Siihen tarvitaan infra - ennen kaikkea tietoverkkoa ja tiestöä - mutta ennen kaikkea uutta luovaa ajattelua. Tänä aikana tarvitaan rohke-

utta kulkea vastavirtaan, jotta edes pystymme hidastamaan väijäämättömiltä vaikuttavista muutoksista. Uskon on siis oltava luja ja katse on oltava eteenpäin.

Aulikki Sihvonon (Kokoomus)

Oma ajatusmallini lähtee kyllä siitä, että ihmisellä itsellään on oltava valinnanmahdollisuus omasta asuinpaikastaan, vaikka ympäristön paineet yrittävätkin ohjata muuhun suuntaan.

Paljon on kiinni ihmisen omasta asenteesta, että on valmis tekemään eikä vain odota, että joku toinen tekee, tuo palvelut. Asenne ratkaisee monen muunkin hankaluuden tai vastoinkäymisen osalta. Kyläläisten oma aktiivisuus, yhteisöllisyys ja yhteistyö tekevät sen, että elämää kyliin rakentuu ja elämän edellytyksiä säilyy ja syntyy.

Eero Reijonen (Keskusta)

Maaseudun tulevaisuuden kannalta tärkeintä on se, mitä päätöksiä yhteiskunnassa tehdään. Päätöksenteossa tulisi keskittyä muun muassa seuraaviin asioihin: Koko Suomen voimavarat saatava käyttöön. Luonnonvarojen varaan kansantaloutemme tulevaisuus rakentuu jatkossakin. Metsäteollisuus säteilee myös muille teollisuuden aloille.

Maankäyttö- ja kaavoitus maaseudun kehitystä tukevat, ei pelkää suojeluun keskittyvää. Kyläkaavat ja päätöksenteko kunnille loma-asuntojen muuttamisessa ympärivuotiseen käyttöön. Byrokratian karsiminen ja

lupakäytäntöjen helpottaminen/nopeuttaminen.

Maankäyttö- ja rakennuslain kokonaisuudistus. Kylätoiminnan resurssien ja alkutuotannon kannattavuuden turvaaminen. Biojalostamo Lieksaan.

Esko Saastamoinen (Perussuomalaiset)

Mielestäni valtion olisi tuettava enemmän näitä syrjäseutujen kuntia monilla eri sektoreilla. Tällä pystyttäisiin jatkossakin turvaamaan se, että Suomi pysyisi asuttuna myös maaseuduilla.

Tämä tarkoittaa yksinkertaisesti sitä, että valtio kompensoi entistä enemmän valtionosuuksien kautta niitä kuntia ja alueita joilla esim. julkinen liikenne on pääsääntöisesti loppunut, tiestöt erittäin huonossa kunnossa, välimatkat palveluiden saatavuuteen ja saavutettavuuteen ovat pitkiä, jne.

Yksi keino tässä ehkä olisi kuitenkin lisätä oma-aloitteellisuutta ja yrittäjyyttä. Eli itse yrittäen ja erilaisia palvelukeksintöjä luoden ym.

Kysymykseesi pystyisi varmaankin vastaamaan nuo Etelä-Suomen suurkaupunkien kansanedustajat, ministerit ja muut näitä säästökohteita miettineet tahot.

Maija Silvennoinen (Kristillisdemokraatit)

Yhteis- ja talkootyö ovat maaseutukylien elinvoimaisuuden ehto. Kilpailu ei kannata vaan yhtä köyhtä vetäminen. Elinkeinöelämän tiivistäminen, erilaisen pakettiratkaisujen (majoitus ja retkeily - hinta-laatusuhde ym.) edelleen kehittäminen, mainonnan monipuolistaminen, erityisosaamisten tarkempi hyödyntäminen, erikoisalojen löytäminen ovat ratkaisevassa asemassa. Sosiaalisen median verkosto (nettisivut, facebook, instagram, twitter ect) on onnistuessaan kustannustehokas ja ajanmukainen markkinointiväylä. Ihmiset kaipaavat hiljentyä ja vaihtoehtoja hektiselle elämälle

isommissa taajamissa. Paluumuuttajia tulee maakuntaan takaisin. Puhtaan luonnon ja elinolosuhteiden arvo on mittaamaton. Erilaiset kylien tapahtumat (joita jo aktiivisesti järjestetään) tuovat aina markkina-arvoa ja eurojakin kylien alueille.

Marko Haakana (Vasemmistoliitto)

Pieliskarjala alueena antaa paljon mahdollisuuksia niin työnteekoon kuin virkistäytymiseen.

Alueen luonto vaihtuvine ja selväpiirteisine vuodenaikeroineen tarjoaa matkailullisia mahdollisuuksia ympäri maailman. Metsät, vesistöt, luonnonrauha ja hiljaisuus ovat tulevaisuuden valtteja. Uskon, että ihmiset jatkossa arvostavat ja haluavat entistä enemmän lähiruokaa. Siihenkin on hyvät ja monipuoliset mahdollisuudet. Alueen kulttuuri on kuuluisaa mm. Eeva Rynnäsen ja Heikki Turusen ansiosta. Taiteilijatalo Hupeli lisää kulttuurimahdollisuuksia alueella. Kolin läheisyys, Vuonislahden tanssilava kesäisin ja erilaiset vuodenaikoihin sidotut tapahtumat tukevat monipuolisuutta. Kehittyvät etätyömahdollisuudet lisäävät mahdollisuuksia asua ympärivuotisesti alueella.

Merja Mäkisalo-Ropponen (SDP)

Kaupungistuminen ja maalta muuttaminen ei ole uusia ilmiö. Se on jatkunut ainakin 1950-luvusta alkaen. Tässä kunnan ja kylän imagolla on merkittävä rooli.

Esimerkiksi yhteisöllisyys ja yhdessä tekeminen voivat olla vetovoimatekijöitä. Tarvitaan siis positiivisuutta ja myönteistä esillä oloa sekä itseluottamusta. Maaseudulla tulevaisuuden elinkeinoja ovat luomutuotantoon ja matkailu. Luomutuotantoon tulisi kehittää uusia markkinointi- ja logistiikka systemejä. Puhtaat elintarvikkeet kiinnostavat kuluttajia koko ajan enemmän.

Mielestäni Lieksan kylissä on

hyviä matkailukohteita. Pielisen Karjalasta pitäisi saada vaihtoehto Lapille. Syrjäseutujen palvelujen kannalta, kannattaisi entistä aktiivisemmin puhua liikkuvien palvelujen puolesta. Monet sosiaali-, terveys- ja hyvinvointipalvelut olisi mahdollista siirtää jo tällä hetkellä pyörille.

Osmo Kokko (Perussuomalaiset)

Toimintaedellytyksiä parannetaan selkeästi ja ytimekkäästi niin, että syvennetään Pieliskarjalan yhteistyötä.

Lisäksi tarvitaan valtiovaltan erikoistoimia esim. yritystoimintaan liittyviä helpotuksia.

Yritystoiminnassa tarvittaisiin porkkanana palkansivukulujen alentaminen, joka keventäisi näin yritysten toiminta edellytyksiä. Myös alv-alennusta voitaisiin koittaa joka tekisi palveluista ja tuotteista kilpailukykyisiä alueella. Koko Pieliskarjalan alue olisi sellainen pilottihanke.

Pekka Ravi (Kokoomus)

Vuonislahden kylä tunnetaan kautta maan vireästä ja aloitteellisesta verkostoyhteistyöstä sekä luovasta yhteisöllisyyden hengestä. Olette oivaltaneet, että tulevaisuus tehdään itse. Kylän elävyyttä palveluissa, elinkeino-, kulttuuri- ja harrastustoiminnassa on hämmästyttävän monipuolista.

Teillä on ideoita ja suunnitelmia yritystoiminnan laajentamiseen ja monipuolistamiseen, matkailun kehittämiseen ja yleensäkin kokeiluihin. Hankkeiden toteuttamiseen on mahdollista saada entistä paremmin tukea jo tänä vuonna, kun EU hyväksyi viime joulukuussa Suomen maaseutuohjelman.

Uskon, että Vuonislahti on valmiina tulevaisuuteen ja tapanne toimia on esimerkiksi kelpaava muillekin kyläyhteisöille.